

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

12. De præscribendo tempore meditationi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

ect. Nos interea mortificemus sensus nostros exteriores ut participare possimus de interioribus: nam teste Gregorio: *Ubi externus sensus clauditur: mox internus aperitur.* Contra verò teste Augustino: *Internus sensus dormit, si suis externus voluptatibus se tradit.*

CAPUT XII.

De præscribendo tempore meditationi.

Orationis duplex tempus esse potest: unum Orationis tempus duplex. quotidianum & statum, alterum extraordinarium, cum ad unam vel plures hebdomadas, cæteris curis sepositis, homo se tradit divinarum commentationi, quod ob plures causas suscipi potest. I. Ad seriam conversionem, per accuratam & generalem confessionem. II. Ad comparandum mysticæ hujus Theologiæ usum per plures hebdomadas, sub aliquo spirituali duce. III. Ad consulendum Deum de vitæ statu, vel etiam de negotio aliquo gravi suscipiendo. IV. Quando aliquis vir in hoc genere exercitatus, sentit se languere, ad excitandum spiritum. V. Quando etiam nihil horum sufficit ad fruendum Deo per otium.

Ordinarium & quotidianum tempus non Ordinarium tempus. potest omnibus idem præscribi; utile foret manè aut vesperi horam unam ponere, exemplo Christi, cum objecit Apostolis: *Non potuistis una hora vigilare mecum?* Mat. 26. Si minùs liceat horam dare, 40. saltem mediam; aut quartam partem & in

Dan. 6.
10.

festis amplius aliquid. Sed quod constitutum semel fuerit, vel ex obligatione instituti, vel ex devotione, debet inviolabiliter observari: alioqui semel aut iterum omittendo, fit ut penitus negligatur. In quo imitabimur Daniele: qui nec metu mortis intermisit ternum quotidie precationis tempus; unde meruit à leonibus illæsus servari. Ita nos ob consuetum orationis tempus non patiemur jacturam aut damnum in cæteris negotijs: ob quæ alioqui solemus à consuetis exercitijs avocari.

Jaculatoriæ
preces.

Luc. 18. re
1.
Ps. 75.
11.

Juvant orationem frequentata per diem ad Deum suspiria, quas jaculatorias vocant orationes, quibus devotio in meditatione concepta fovetur; & qui illi non vacant, per ea suppleant illius vices & fructum. Et est eo facilius, quòd brevius, & potest affectuosius fundi: neque enim Deus in multiloquio exaudit: & ita etiam impletur Christi præceptum: *Oportet semper orare & non deficere*: & illud: *Reliquia cogitationis diem festum agent tibi*. Nam istæ orationes sunt veluti reliquiæ ex meditatione præcedenti, quas S. Chrysostomus vult minimum ad horas singulas frequentari: ut sint quasi quoddam spirituale horologium: & frequentabantur olim, teste Cassiano, à sanctis Ægypti incolis inter labores manuum assidue, cum ingenti fructu: qui potest ex contrario æstimari. Nam si quis tam esset impius, ut per momenta in Deum contumelias jaceret, quantum is sibi malorum cumularet: tantumdem vir pius me-
ritorum,

ritorum, per religiosos affectus identidem expressos, sibi procul dubio conquirit.

CAPUT XIII.

De usu sequentium meditationum.

VARIUS usus potest esse sequentium meditationum. I. Ut serviant lectioni spirituali, in qua Deus velut loquitur legenti ea, quæ scripta sunt intus, mentem de iis illuminans, affectumque movens; quare debent attentè legi, neque cursim, sed cum Meditatione quadam, & petita gratia cum fructu legendi: *Loquere Domine, quia audit servus tuus.*

II. *usus med. seq.*
I.

Reg 3.9.

II. Ut præbeant materiam meditationis, juvat enim ad colligendam mentem, quando super punctis meditationis aliquid prælectum est, & possunt inde colligi certa puncta meditanda, quot sufficiant: affectus autem, petitiones, & colloquia non sunt conceptis verbis ex libro sumenda, sed suggerente spiritu formanda.

II.

III. Ut Patres spirituales inde suos instituât, & informet in ratione meditandi, suppedietatis punctis meditandi, pro capacitate & necessitate cujusque; quin & ad exhortandum & extimulandum ad perfectionem pro ratione status, conferre possint. Ob quos fines in meditationibus afferuntur multa ex sacris litteris & Patribus, & habent, in quo exercere se possunt, incipientes, proficientes, atque ipsi perfecti.

III.

